

Til beslutningsforslag nr. B 35. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 17. december 1979

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af fradraget for private renteudgifter

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Udvalget indstiller, at beslutningsforslaget efter 1. behandling henvises til fornyet behandling i udvalget, hvorefter partierne i en tillægsbetænkning vil redegøre for deres endelige stilling til forslaget.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse*, idet det har snesevis af alvorlige skadevirkninger, mens det ikke vil gøre godt for noget som helst. Ministerens besvarelser – skriftligt som i samråd – har været gennemsyret af, at end ikke det forslagsstillende ministerium er til bunds i problemerne, som er mangfoldige ud over, hvad man hidtil er blevet opmærksom på. Derfor er det aldeles uforsvarligt at jage en så slet funderet lovgivning gennem folketinget.

Blandt de mange hidtil fremdragne anklagepunkter mod forslaget anføres her:

1. Virkningerne vil blive særforfølgelse af børnefamilierne, der har dårligt råd, men gerne vil give næste generation sunde opvækstvilkår, og som derfor har købt parcelhus med lille udbetaling og modsvarende høj gæld. Den videre følgevirkning vil være, at ikke-skatteyderstøttet nybyggeri af parcelhuse vil gå i stå, sådan som det tidligere er lykkedes folketingsflertallet at kvæle privat udlejningsbyggeri til enorm skade for befolkningens boligforhold og landets økonomi.

2. Der er ladeporte af undragelsesmuligheder for den, der har formue og derfor så megen økonomisk magt over tingene, at de kan forskaffe sig større renteindtægter end

renteudgifter, i hvilket tilfælde vedkommende overhovedet ikke rammes.

3. Forslaget vil kræve megen meradministration såvel hos det offentlige (både ligningsmyndigheder og det overbelastede klagesystem) som i den private sektor (f. eks. hos advokater og revisorer). Danmark kan imidlertid ikke klare sine problemer ved at overføre mere af arbejdskraften til bureaukrati. Tværtimod skal man gøre det modsatte.

4. I titusindvis af tilfælde vil reglen komme til at virke vilkårligt, og retssikkerheden vil svækkes, fordi forslaget baseres på uklare, upræcise og ulogiske kriterier. Kun de ukyndige – men det er jo med den forfærdelige danske mediesituation langt de fleste – kan hoppe på, at dette kan udbedres gennem de regler om omvendt bevisbyrde, som den nye minister for skatter og afgifter med sine stærkt svingende beviskrav har fundet frem til i dette forslag (endog med henblik på allerede eksisterende gæld). Bevisbyrden går nemlig på, hvilke faktiske forhold der i tvivlstilfælde skal lægges til grund i den enkelte konkrete sag, mens forslagets uklarhed går på, at de juridiske kriterier er uigennemtænkte, utilstrækkelige og indbyrdes modstridende.

Når folketinget giver et sådant bevisbyrdegrundlag for myndighederne, fristes disse menneskelige karakterkvaliteter langt ud over Storm-P.s berømte sælger af elastik i metermål. Sympatiske venner bliver behandlet helt anderledes lemfældigt end folk, som hades af embedsmænd m. fl., fordi de tillader sig at have politiske og/eller erhvervmæssige og/eller private meninger og/eller adfærdsmøn-